

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ (2016).

Τὴν Παρασκευὴν, 21^{ον} Μαΐου / 3^{ον} Ἰουνίου 2016, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου συμφώνως πρὸς τὴν τυπικὴν αὐτοῦ διάταξιν ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων θεοστέπτων μεγάλων βασιλέων καὶ ἱσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ὡς γνωστόν, ἡ Ἐκκλησία χαρακτηρίζει τοὺς δύο τούτους Ἀγίους, μητέρα καὶ υἱόν, ὡς ἱσαποστόλους, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, συνεργούσης καὶ τῆς μητρὸς Του Ἀγίας Ἑλένης, ἐπισκεψαμένης τοὺς Ἀγίους Τόπους, ἔδωσε μέ τὸ διάταγμα τῶν Μεδιολάνων τοῦ ἔτους 312 μ.Χ. τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῆς Χριστιανικῆς πίστεως καὶ λατρείας καὶ τὴν ἀνέγερσιν χριστιανικῶν ναῶν, ὧν πρῶτος ὁ ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ καὶ τοῦ Παναγίου Τάφου Ναὸς τῆς Ἀναστάσεως.

Διὰ τὴν μνήμην τῶν δύο Ἀγίων τούτων, προστατῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, ἐτελέσθη εἰς τὸν ἐν τῇ Ἀδελφότητι ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἱερόν ναόν Ἑσπερινός ἀφ' ἑσπέρας, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ ἱερουργούντων τῶν ἐφημερίων ἱερέων τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τούτου καὶ ἄλλων Ἀγιοταφιτῶν, ψαλλόντων δεξιὰ τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ τούτου Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐσεβίου καὶ ἀριστερά τοῦ Τυπικάρη τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τούτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀλεξίου καὶ μετεχόντων τῶν Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων, καὶ μελῶν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀραβοφώνου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου τῶν Ἑλλήνων τῆς Παροικίας καὶ ἄλλων Χριστιανῶν.

Ἄμα τῇ λήξει τοῦ Ἑσπερινοῦ, οἱ Πατέρες κατὰ τὴν συνήθειαν αὐτῶν, παρεκάθισαν εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ ἔλαβον τὸ κόλλυβον καὶ τὸ παξιμάδιον μετ' οἴνου.

Τὴν ἐπομένην, ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς, ἐτελέσθη Ὁρθρος καὶ θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος ὡς λειτουργοῦ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ συλλειτουργούντων Αὐτῷ Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ψαλλόντων δεξιὰ τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τούτου Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐσεβίου καὶ ἀριστερά τοῦ Τυπικάρη τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τούτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀλεξίου, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Γεωργίου Ζαχαριουδάκη καὶ μετεχόντων μοναχῶν καὶ λαοῦ ἐξ ἐντοπίων καὶ προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας καὶ Οὐκρανίας.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν ἐπίσημος ἄνοδος ἐν πομπῇ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῶν λειτουργησάντων Ἱερέων ἐνδεδυμένων διὰ τῶν ἀμφίων αὐτῶν, τῶν δέ Ἀρχιερέων φερόντων ἐγκόλπιον. Οἱ διερχόμενοι διὰ τῆς θύρας, ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ συνοδεία καὶ ὁ λαός, ἔλαβον τὴν εὐλογίαν τῶν ἁρτιδίων, παρά τῶν ἁρτοποιῶν Ἱερομονάχου Παΐσιου καὶ γεροντίσης Σεραφείμας καὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ Πατριαρχεῖον. Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος καὶ οἱ Ἱερεῖς ἀνέπεμψαν δέησιν, μετὰ δέ τοῦτο ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί, ὡς ἔπεται:

«Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε τὸ βασιλεῖον κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς θείας χάριτος Κωνσταντῖνος ὁ μέγας σύν τῇ μητρί Ἑλένῃ οὐρανόθεν. Ἐξαστράπτει δὲ βλέπει

Σταυροῦ τό θεῖον τρόπαιον. Ὅθεν τούτῳ ὀλέσας τούς δυσμενεῖς τῶν εἰδώλων ἔλυσε τήν ἀπάτην, ἐν κόσμῳ δέ ἐκράτυνε τήν Ὁρθόδοξον πίστιν», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλάμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Γεώργιε Ζαχαριουδάκη,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καί δὴ τῶν Ἱεροσολύμων, μυστικῶς εὐφραίνεται σήμερον ἐπὶ τῇ σεπτῇ ἑορτῇ τῆς Ἱερᾶς Μνήμης τῶν Ἀγίων Θεοστέπων Βασιλέων καί Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, τήν ὁποῖαν εὐχαριστιακῶς καί πανηγυρικῶς ἐτιμήσαμεν ἐν τῷ φερωνύμῳ αὐτῶν Πατριαρχικῷ καί Μοναστηριακῷ Ναῷ.

Πρῶτος μεταξύ τῶν εἰδωλολατρῶν Ρωμαίων Αὐτοκρατόρων ἀναδειχθεὶς βασιλεύς τῶν Χριστιανῶν παρὰ τοῦ Θεοῦ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐσφράγισε τήν Οἰκουμένην γενικώτερον καί τήν Ἁγίαν Γῆν εἰδικώτερον μέ τό σωτήριον ὄργανον τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Τοῦ σταυροῦ, περὶ οὗ ὁ Θεῖος Παῦλος λέγει: «Ὁ λόγος γάρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δέ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστί», (Α΄ Κορ. 1,18).

Τήν σωτήριον ταύτην θείαν δύναμιν τοῦ Σταυροῦ κηρύττουν καί ὁμολογοῦν τά πάνσεπτα προσκυνήματα τοῦ μυστηρίου τῆς θείας οἰκονομίας δηλονότι τῆς Γεννήσεως, τοῦ σταυρικοῦ πάθους καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τῶν ὁποῖων ἀνηγέρθησαν οἱ περικαλλέστατοι ναοί μετὰ τῶν περὶ αὐτῶν Ἱερῶν Μονῶν, τῶν γνωστῶν ὡς Κωνσταντινείων, καί ἐπὶ τῶν ὁποῖων ἐγκατεστάθησαν ὡς φύλακες, διάκονοι καί λειτουργοί οἱ τοῦ τάγματος τῶν Σπουδαίων, τουτέστιν τά τίμια μέλη τῆς Γεραῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος.

Χάριν εἰς τούς Κωνσταντινείους τούτους ναούς μέ ἀποκορύφωμα τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ διατηρεῖται ζῶσα καί ἀλώβητος ἡ μαρτυρία τῆς Εὐαγγελικῆς καί ἀποστολικῆς ἀληθείας, ὡς καί τῆς ἐλπίδος τῆς Ἀναστάσεως, τῆς καινῆς δηλονότι ἐν Χριστῷ ζωῆς. Τούτου ἕνεκεν χρεωστικῶς τιμῶμεν καί περιχαρῶς πανηγυρίζομεν τήν μνήμην τῶν Θεοστέπων ὄντως ἀνάκτων τῆς Ρωμαιοσύνης Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, ὧν τὰς ἰκεσίας ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον αἰτούμενοι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ δέ τοῦ ὕμνωδοῦ εἵπωμεν: «Ὡς θαυμαστός ὁ πόθος σου καί ὁ τρόπος σου ἔνθεος, ἔνδοξε Ἑλένη, γυναικῶν τό καύχημα. Τούς τόπους γάρ φθάσασα, τούς τά σεπτά παθήματα ὑποδεξαμένους τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, ναοῖς πειркаλλέσι κατεκόσμεις βοῶσα. Λαός ὑπερυψοῦτε Χριστόν εἰς τούς αἰῶνας», Χριστός Ἀνέστη.

Ἡ μεγάλη ἑορτή καί πανήγυρις αὕτη τῶν ἰδρυτῶν, φροντιστῶν καί προστατῶν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος ἐπεσφραγίσθη διὰ τῆς ὑλικῆς καί πνευματικῆς κοινωνίας καί ἀπολαύσεως ἐν τῇ πλουσίᾳ μοναστηριακῇ ἑορταστικῇ τραπέζῃ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

<http://youtu.be/WcMLJXjuhWo>

<http://youtu.be/FdDRpF5Hyhk>

<http://youtu.be/rJxZB-l6qW4>

